

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ ЛІКАРЯ

Доп. – Купина М.В., ЛС-605.

Наук. кер. – ст. викл. Батраченко Л. Ф.

Ключовим у становленні лікаря-гуманіста є формування у нього важливих морально-етичних категорій добра, совісті, честі, скромності. Доречно згадати слова французького філософа Мішеля Монтеск'є: «Тому, хто не осягнув науки добра, всяка інша наука лише зашкодить».

Зазначимо важливість того, як у нових умовах тестової системи навчання студент-медик зумів би проїнятися філософією М. Мудрова, який, як і Гіппократ, у відомій клятві виводить формулу – портрет справжнього лікаря, це, зокрема, любов до ближнього, лікарська доброчинність, привітність, милосердність, безкорисливість, ввічлива статечність, незворушний спокій обличчя й духу, веселість без сміху і жартів у разі щасливого перебігу хвороби, приязнь до доброї поради будь-кого. За словами М. Пирогова, студент, який учить бути лікарем, має вчитися бути людиною серед людей.

У цій роботі ми розглядаємо деякі аспекти формування іміджу лікаря, враховуючи реалії нашого життя, адже проблема набирає дедалі більшої ваги у зв'язку з комерціалізацією медичної допомоги, фармацевтичного виробництва, впровадження нових біомедичних технологій. На формування іміджу лікаря мають великий вплив незаперечні досягнення як вітчизняної, так і медицини в цілому: високоефективні лікарські засоби, інформативні методи діагностики з використанням комп'ютерної техніки, застосування методів доказової медицини тощо.

По-новому складаються взаємини лікаря з пацієнтом: платні послуги, контракти, страхові й благодійні внески, можливості вибору пацієнтом фахівця й лікувальної установи. Ще однією особливістю у формуванні образу лікаря є врахування загальної освіченості населення, доступність до медичних джерел інформації.

В основі трансформації системи охорони здоров'я, яка б сприяла підвищенню довіри до лікаря і медицини, бачимо: забезпечення клінік сучасними медико-технічними засобами; оптимізація кількості пацієнтів, що обслуговуються лікарем-спеціалістом; вироблення більш ефективних критеріїв оцінки діяльності лікаря, оптимальних методик, необхідних для швидкого і точного встановлення діагнозу і лікування.

Проведений аналіз скарг хворих дає підставу виділити основні порушення, що руйнують імідж не лише медичної установи, а й лікаря. До 20 % пацієнтів скаржаться на відмову або несвоєчасне направлення на госпіталізацію, на байдужість, нетактовність і здирництво.

Прикро констатувати, що формуванню позитивного іміджу лікаря заважає те, що фахівцю доводиться орієнтуватися не на особливості стану цілісного організму, а на вимоги медико-економічних стандартів лікування.

Професія лікаря потребує високої внутрішньої і загальної культури. Зовнішній вигляд, манери, голос, тон – важливі компоненти охоронної терапії.

Образ медика, довіра до нього формуються, на думку психологів, у 80 % на ґрунті першого враження, свідомого чи підсвідомого. Особистість лікаря коригується, поліпшується, якщо він зважає на думку своїх пацієнтів. Слід зазначити, що не лише зовнішня ввічливість та вишуканий стиль є ознакою вихованості особистості лікаря. Внутрішня інтелігентність, духовна щедрість – важливі риси позитивного образу медика.

Маємо надію, що завтрашні лікарі сімейної, бюджетної, страхової і приватної медицини будуть більш адаптовані в соціальному середовищі, зорієнтовані з точки зору медичної етики та лікарської деонтології на найбільшу цінність – здоров'я людини.